

“Hiervan ben ik toch ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten [...]”

Hier staat dat Jezus het werk afmaakt! Veel gelovigen wordt onderwezen dat we gered zijn dankzij onze beslissing om Jezus te volgen. Als echter onze redding gebaseerd is op een keuze van onze eigen wil, is het ook onze eigen verantwoordelijkheid om gered te blijven. En, zoals gezegd, dit Oude Verbondsgeloof is gedoemd te mislukken.

Als gelovigen hebben we allemaal honderden beloften gemaakt aan God, en ondanks onze goede bedoelingen om niet meer te zondigen, falen we keer op keer. Velen worstelen hiermee, worden ontmoedigd of geven het zelfs op, denkend dat ze nooit goed genoeg zullen zijn, want “God is te heilig en ik ben te zondig.”

Maar God is liefde en daarom is Hij tussenbeide gekomen met een Nieuw Verbond, gebaseerd op Zijn eigen soevereine vrije wil om Zichzelf te verplichten middels een eed om de hele wereld te redden, ook u!

Niemand is te ver heen voor God, niemand kan zozeer zondigen dat Gods beloften daardoor ongeldig zouden worden. Zoals zieken gekwalificeerd zijn om genezen te worden, zijn zondaren gekwalificeerd om gered te worden.

Bestond in ons Oude Testament, in de tijd vóór Jezus, het Nieuwe Verbond alleen uit een mooi hoopvol vergezicht, waarvan God beloofde dat Hij dit zou gaan vervullen, ... doordat Jezus dit contract heeft ondertekent met Zijn bloed, is **de belofte van redding van alle mensen nu een garantie is geworden.**

Wat moeten wij doen?

Een gepaste reactie op Jezus' grote offer zou zijn om dit dankbaar in ontvangst te nemen. Accepteer uw redding als een feit, een door Jezus volbracht werk, iets wat God 2000 jaar geleden heeft gedaan door Zijn *soevereine* wil.

U kunt u blijven inspannen voor uw redding en falen óf ... u kunt in uw redding berusten en in geloof de vruchten ervan te plukken.

Uw redding is niet uw werk, maar de verantwoordelijkheid van Jezus, Uw Redder. Vertrouw dat Hij ook in U, zoals beloofd, het werk zal afmaken!

Voor meer informatie kijk op www.bijbelinfo.nl

“Hiervan ben ik toch ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten [...]”

Hier staat dat Jezus het werk afmaakt! Veel gelovigen wordt onderwezen dat we gered zijn dankzij onze beslissing om Jezus te volgen. Als echter onze redding gebaseerd is op een keuze van onze eigen wil, is het ook onze eigen verantwoordelijkheid om gered te blijven. En, zoals gezegd, dit Oude Verbondsgeloof is gedoemd te mislukken.

Als gelovigen hebben we allemaal honderden beloften gemaakt aan God, en ondanks onze goede bedoelingen om niet meer te zondigen, falen we keer op keer. Velen worstelen hiermee, worden ontmoedigd of geven het zelfs op, denkend dat ze nooit goed genoeg zullen zijn, want “God is te heilig en ik ben te zondig.”

Maar God is liefde en daarom is Hij tussenbeide gekomen met een Nieuw Verbond, gebaseerd op Zijn eigen soevereine vrije wil om Zichzelf te verplichten middels een eed om de hele wereld te redden, ook u!

Niemand is te ver heen voor God, niemand kan zozeer zondigen dat Gods beloften daardoor ongeldig zouden worden. Zoals zieken gekwalificeerd zijn om genezen te worden, zijn zondaren gekwalificeerd om gered te worden.

Bestond in ons Oude Testament, in de tijd vóór Jezus, het Nieuwe Verbond alleen uit een mooi hoopvol vergezicht, waarvan God beloofde dat Hij dit zou gaan vervullen, ... doordat Jezus dit contract heeft ondertekent met Zijn bloed, is **de belofte van redding van alle mensen nu een garantie is geworden.**

Wat moeten wij doen?

Een gepaste reactie op Jezus' grote offer zou zijn om dit dankbaar in ontvangst te nemen. Accepteer uw redding als een feit, een door Jezus volbracht werk, iets wat God 2000 jaar geleden heeft gedaan door Zijn *soevereine* wil.

U kunt u blijven inspannen voor uw redding en falen óf ... u kunt in uw redding berusten en in geloof de vruchten ervan te plukken.

Uw redding is niet uw werk, maar de verantwoordelijkheid van Jezus, Uw Redder. Vertrouw dat Hij ook in U, zoals beloofd, het werk zal afmaken!

Voor meer informatie kijk op www.bijbelinfo.nl

Gods Belofte aan U

hoop voor de gedesillusioneerde gelovige

het **ECHTE** goede nieuws

Lang geleden, in de dagen van Noach, maakte God een verbond met de hele aarde. Hij verplichtte zichzelf middels een eed om de aarde niet meer te laten vernietigen ([Genesis 9:17](#)). Een paar eeuwen later, ten dage van Mozes, legde God eenzelfde eed af om dit verbond verder toe te lichten. Mozes sprak namens God in [Deuteronomium 29:13-15](#) dat,

“**Hij u heden als zijn volk bevestigt en u tot een God zij. Niet met u alleen [Israël] sluit Ik dit verbond en dit met een vervloeking bekrachtigd verdrag; maar zowel met ieder, die zich hier bij ons bevindt en heden staat voor het aangezicht van de Here, onze God, als met ieder, die heden hier niet bij ons is.**”

Het bijzondere van deze eed is dat God Zijn belofte doet aan alle mensen, en Israël is Zijn getuige. God maakte Zichzelf verantwoordelijkheid en verplichtte Zichzelf met een eed om ervoor te zorgen dat alle mensen ooit tot Zijn volk zullen behoren en dat Hij de God van allen zal zijn.

Maar let op! God zei niet, “Als je een goed mens bent, maak ik je tot mijn volk.” Of, “Ik geef iedereen de kans om tot Mij te komen, zodat, wanneer je belooft mij te volgen, Ik je tot mijn volk zal maken.” Nee, Gods belofte is dat Hij dit zal doen *door Zijn eigen wil en Zijn eigen kracht.*

Twee verbonden

Er zijn twee soorten verbonden tussen God en mens. Eén waar de mens God iets belooft en een ander waar God de mens iets belooft. Deze twee worden respectievelijk het *Oude* en het *Nieuwe* Verbond genoemd.

Degene die iets belooft is degene die verantwoordelijk is voor de vervulling ervan. Omdat God de bovengenoemde belofte heeft gemaakt, is dit een Nieuwe Verbondsbelofte en moet Hij zijn woord houden. Zo simpel is het.

Het Oude Verbond - Toen Mozes de Israëlieten uit Egypte leidde, bracht hij hen naar de berg Sinai. Daar deed het volk God de belofte om Hem altijd te gehoorzamen, zij en hun kinderen na hen. Een Oude Verbondsbelofte dus.

Gods Belofte aan U

hoop voor de gedesillusioneerde gelovige

het **ECHTE** goede nieuws

Lang geleden, in de dagen van Noach, maakte God een verbond met de hele aarde. Hij verplichtte zichzelf middels een eed om de aarde niet meer te laten vernietigen ([Genesis 9:17](#)). Een paar eeuwen later, ten dage van Mozes, legde God eenzelfde eed af om dit verbond verder toe te lichten. Mozes sprak namens God in [Deuteronomium 29:13-15](#) dat,

“**Hij u heden als zijn volk bevestigt en u tot een God zij. Niet met u alleen [Israël] sluit Ik dit verbond en dit met een vervloeking bekrachtigd verdrag; maar zowel met ieder, die zich hier bij ons bevindt en heden staat voor het aangezicht van de Here, onze God, als met ieder, die heden hier niet bij ons is.**”

Het bijzondere van deze eed is dat God Zijn belofte doet aan alle mensen, en Israël is Zijn getuige. God maakte Zichzelf verantwoordelijkheid en verplichtte Zichzelf met een eed om ervoor te zorgen dat alle mensen ooit tot Zijn volk zullen behoren en dat Hij de God van allen zal zijn.

Maar let op! God zei niet, “Als je een goed mens bent, maak ik je tot mijn volk.” Of, “Ik geef iedereen de kans om tot Mij te komen, zodat, wanneer je belooft mij te volgen, Ik je tot mijn volk zal maken.” Nee, Gods belofte is dat Hij dit zal doen *door Zijn eigen wil en Zijn eigen kracht.*

Twee verbonden

Er zijn twee soorten verbonden tussen God en mens. Eén waar de mens God iets belooft en een ander waar God de mens iets belooft. Deze twee worden respectievelijk het *Oude* en het *Nieuwe* Verbond genoemd.

Degene die iets belooft is degene die verantwoordelijk is voor de vervulling ervan. Omdat God de bovengenoemde belofte heeft gemaakt, is dit een Nieuwe Verbondsbelofte en moet Hij zijn woord houden. Zo simpel is het.

Het Oude Verbond - Toen Mozes de Israëlieten uit Egypte leidde, bracht hij hen naar de berg Sinai. Daar deed het volk God de belofte om Hem altijd te gehoorzamen, zij en hun kinderen na hen. Een Oude Verbondsbelofte dus.

De bedoelingen waren goed, maar wie de Bijbel leest, ontdekt dat Israël dit verbond keer op keer brak door ongehoorzaamheid. De menselijke onmacht om trouw te blijven bleek de zwakke schakel te zijn waardoor deze beloften niet vervuld werden.

Het Nieuwe Verbond - God verbeterde dit verbond veertig jaar later met de hiervoor genoemde Nieuwe Verbondsbelofte uit Deuteronomium. Hierin is Hij alleen verantwoordelijk voor de vervulling ervan. Dit verbond is een belofte om iedereen op aarde te redden.

Het laat het bereik van Gods plan zien, *de hele aarde*, zoals ook [Numeri 14:21](#) dat doet, “[...] zo waar ik leef en de heerlijkheid des Heren de hele aarde vervullen zal.”

Ook God heeft goede bedoelingen. Het verschil is dat God Zijn belofte ook kan waarmaken. Velen hebben echter getwijfeld aan Zijn bekwaamheid om de mensheid te redden. Ze beweren dat Hij hun ‘vrije wil’ niet kan passeren.

Is God in staat om zijn belofte te houden?

Men zegt dat de mens een vrije wil heeft en dat daarom God ons nooit iets zal laten doen, waar we niet zelf voor kiezen. Dus, als iemand niet gered wil worden, staat God machteloos.

Volgens deze zienswijze betekent het feit dat God *wil* dat alle mensen gered worden ([2 Pet 3:9](#)) dus niets anders dan dat Hij ernaar *verlangt*, maar het zal niet gebeuren. Dat Jezus voor de zonden van de hele wereld gestorven is ([Joh 3:17](#); [1 Joh 2:2](#)) was een mooi gebaar, met goede bedoelingen, maar we weten nu al dat God Zijn doel niet zal halen. Gods reddingsplan zal falen.

Echt? Is God werkelijk zo hulpeloos? Zal God falen, alleen omdat de wil van de mens sterker is dan Gods wil? Als dat zo is, dan had God niet mogen zweren dat Hij alle mensen tot zijn volk zou maken. Niemand mag beloven wat hij niet kan waarmaken, ook God niet!

Het tegenovergestelde is echter waar. Het Oude Verbond is *gedoemd te mislukken*, omdat het afhangt van de kracht, kunde en trouw van de mens, terwijl het Nieuwe Verbond *onmogelijk kan mislukken*, omdat het rust op de kracht, kunde en trouw van God.

Ons geloof in Hem, dat Hij in staat is te doen wat Hij heeft beloofd, maakt dat

De bedoelingen waren goed, maar wie de Bijbel leest, ontdekt dat Israël dit verbond keer op keer brak door ongehoorzaamheid. De menselijke onmacht om trouw te blijven bleek de zwakke schakel te zijn waardoor deze beloften niet vervuld werden.

Het Nieuwe Verbond - God verbeterde dit verbond veertig jaar later met de hiervoor genoemde Nieuwe Verbondsbelofte uit Deuteronomium. Hierin is Hij alleen verantwoordelijk voor de vervulling ervan. Dit verbond is een belofte om iedereen op aarde te redden.

Het laat het bereik van Gods plan zien, *de hele aarde*, zoals ook [Numeri 14:21](#) dat doet, “[...] zo waar ik leef en de heerlijkheid des Heren de hele aarde vervullen zal.”

Ook God heeft goede bedoelingen. Het verschil is dat God Zijn belofte ook kan waarmaken. Velen hebben echter getwijfeld aan Zijn bekwaamheid om de mensheid te redden. Ze beweren dat Hij hun ‘vrije wil’ niet kan passeren.

Is God in staat om zijn belofte te houden?

Men zegt dat de mens een vrije wil heeft en dat daarom God ons nooit iets zal laten doen, waar we niet zelf voor kiezen. Dus, als iemand niet gered wil worden, staat God machteloos.

Volgens deze zienswijze betekent het feit dat God *wil* dat alle mensen gered worden ([2 Pet 3:9](#)) dus niets anders dan dat Hij ernaar *verlangt*, maar het zal niet gebeuren. Dat Jezus voor de zonden van de hele wereld gestorven is ([Joh 3:17](#); [1 Joh 2:2](#)) was een mooi gebaar, met goede bedoelingen, maar we weten nu al dat God Zijn doel niet zal halen. Gods reddingsplan zal falen.

Echt? Is God werkelijk zo hulpeloos? Zal God falen, alleen omdat de wil van de mens sterker is dan Gods wil? Als dat zo is, dan had God niet mogen zweren dat Hij alle mensen tot zijn volk zou maken. Niemand mag beloven wat hij niet kan waarmaken, ook God niet!

Het tegenovergestelde is echter waar. Het Oude Verbond is *gedoemd te mislukken*, omdat het afhangt van de kracht, kunde en trouw van de mens, terwijl het Nieuwe Verbond *onmogelijk kan mislukken*, omdat het rust op de kracht, kunde en trouw van God.

Ons geloof in Hem, dat Hij in staat is te doen wat Hij heeft beloofd, maakt dat

wij deel krijgen aan de vervulling ervan. Dit is het geloof dat Abraham had in de beloften van God ... “en het werd hem tot gerechtigheid gerekend.”

Het Nieuwe Verbond is geratificeerd door Jezus’ bloed. Dat wil zeggen dat de beloften van het Nieuwe Verbond (*dat zijn de beloften aan Abraham, Izaak en Jakob over het nageslacht en de hun beloofde erfenis, de beloften van een eeuwig priesterschap aan Levi, de beloften van een eeuwig koningschap aan David, de beloften van redding van alle volken, etc.*), die tot dan toe alleen nog maar bestonden als een hoopvol vergezicht, nu hun vervulling zullen vinden.

“En de schrift [...] heeft tevoren aan Abraham [het evangelie](#) verkondigd: In u zullen alle volken gezegend worden.” [Galaten 3:8](#)

In die wetenschap konden daarom de evangeliepredikers nu met grote vrijmoedigheid de genade van God verkondigen aan alle volken.

“Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen.” [Titus 2:11](#)

“Ja, hierom getroosten wij ons moeite en grote inspanning, omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die een Heiland is van alle mensen, in het bijzonder van de gelovigen.” [1 Timotheüs 4:10](#)

“opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen [...] en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!” [Fil. 2:10-11](#)

God zal Zijn doel halen, Hij zal Zijn belofte waarmaken en Zijn eed gestand doen, omdat Gods wil soeverein is, niet de wil van de mens.

De gevolgen voor u

God vraagt ons te geloven in Hem, d.w.z. met het Nieuwe Verbondsgeloof dat ook Abraham had, maar dat vele gelovigen nog moeten leren, net als Jakob. *Israël* betekent ‘God regeert’. Pas toen Jakob kon erkennen dat God regeert (door Zijn wil), werd hij Israël genoemd.

Gelovigen die geloven dat hun redding gebaseerd is op basis van hun eigen keuze voor Jezus, zijn Oude Verbondsgelovigen. God verlangt niet van ons om te geloven in *iets* van onszelf, maar *alles* van Hem. **Op basis van Zijn Nieuwe Verbondsbelofte is God verantwoordelijk om ons te veranderen.** Paulus verwoordt het zo in [Filippenzen 1:6](#),

wij deel krijgen aan de vervulling ervan. Dit is het geloof dat Abraham had in de beloften van God ... “en het werd hem tot gerechtigheid gerekend.”

Het Nieuwe Verbond is geratificeerd door Jezus’ bloed. Dat wil zeggen dat de beloften van het Nieuwe Verbond (*dat zijn de beloften aan Abraham, Izaak en Jakob over het nageslacht en de hun beloofde erfenis, de beloften van een eeuwig priesterschap aan Levi, de beloften van een eeuwig koningschap aan David, de beloften van redding van alle volken, etc.*), die tot dan toe alleen nog maar bestonden als een hoopvol vergezicht, nu hun vervulling zullen vinden.

“En de schrift [...] heeft tevoren aan Abraham [het evangelie](#) verkondigd: In u zullen alle volken gezegend worden.” [Galaten 3:8](#)

In die wetenschap konden daarom de evangeliepredikers nu met grote vrijmoedigheid de genade van God verkondigen aan alle volken.

“Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen.” [Titus 2:11](#)

“Ja, hierom getroosten wij ons moeite en grote inspanning, omdat wij onze hoop gevestigd hebben op de levende God, die een Heiland is van alle mensen, in het bijzonder van de gelovigen.” [1 Timotheüs 4:10](#)

“opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen [...] en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!” [Fil. 2:10-11](#)

God zal Zijn doel halen, Hij zal Zijn belofte waarmaken en Zijn eed gestand doen, omdat Gods wil soeverein is, niet de wil van de mens.

De gevolgen voor u

God vraagt ons te geloven in Hem, d.w.z. met het Nieuwe Verbondsgeloof dat ook Abraham had, maar dat vele gelovigen nog moeten leren, net als Jakob. *Israël* betekent ‘God regeert’. Pas toen Jakob kon erkennen dat God regeert (door Zijn wil), werd hij Israël genoemd.

Gelovigen die geloven dat hun redding gebaseerd is op basis van hun eigen keuze voor Jezus, zijn Oude Verbondsgelovigen. God verlangt niet van ons om te geloven in *iets* van onszelf, maar *alles* van Hem. **Op basis van Zijn Nieuwe Verbondsbelofte is God verantwoordelijk om ons te veranderen.** Paulus verwoordt het zo in [Filippenzen 1:6](#),